

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Budeanu Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 06 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Budeanu Alexandru Gheorghe,

născut la 23 septembrie 1975, originar din mun. Chișinău, domiciliat pînă la reținere în or. Ialoveni, str. A. cel Bun, 44.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 06 iulie 2015 - pînă la 06 noiembrie 2015; (instanța de fond);

2. de la 01 decembrie 2015 - pînă la 05 aprilie 2016; (instanța de apel);

3. de la 05 iulie 2016 - pînă la 03 august 2016; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 06 noiembrie 2015, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Budeanu Alexandru a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, 1 an și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 04 octombrie 2014, aproximativ la orele 20³⁰ Budeanu Alexandru, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună cu Lupușor Alexandru, aflîndu-se în magazinul ÎI „Anatol” situat în or. Ialoveni, str. Al. cel Bun, 15/1, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd obraznicie deosebită a numit-o pe vînzătoarea Josu Elena cu cuvinte necenzurate.

În vederea curmării acțiunilor huliganice a intervenit cet. Borta Gh., însă Budeanu A. împreună cu Lupușor A. continuîndu-și acțiunile huliganice l-au numit și pe Borta Gh. cu cuvinte necenzurate, amenințîndu-l cu aplicarea violenței, după care l-au îmbrîncit și i-au aplicat lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului.

Ulterior, în vederea curmării acțiunilor huliganice au intervenit angajații agenției de pază „Bercut Grup” – Ischenderov T. și Matcovschi A., însă Budeanu A. și Lupușor A. continuându-și acțiunile huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită, i-au numit pe colaboratorii agenției de pază „Bercut Grup” cu cuvinte necenzurate, după care Budeanu A. i-a aplicat lui Ischenderov T. o lovitură cu palma peste față, iar Lupușor A. i-a sărit în spate și l-a ținut, moment în care s-a apropiat fiul lui Budeanu Alexandru – Budeanu Marian, care i-a aplicat lui Ischenderov T. o lovitură cu piciorul în regiunea toracică.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bubuioc S. în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde non privative de libertate, argumentând că prima instanță eronat a reținut în privința lui Budeanu A. starea de recidivă, deoarece decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014 a fost pronunțată integral la 10 octombrie 2014, astfel că la data săvârșirii infracțiunii de huliganism (04.10.2014) decizia Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014 nu era definitivă, iar Budeanu A. care nu a participat la pronunțarea acesteia nu cunoștea despre faptul că urmează să achite amenda stabilită de 7 500 lei, astfel că în speță nu poate fi reținută starea de recidivă în privința inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis, că prima instanță la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Totodată, Colegiul penal a statuat, că inculpatul a săvârșit infracțiunea avînd antecedente penale nestinse, astfel că concluzia instanței de fond precum că noua infracțiune a fost săvârșită în stare de recidivă este justă și întemeiată.

În consecință instanța de apel a relevat că prima instanță i-a stabilit lui Budeanu Al. o pedeapsă echitabilă în raport cu gravitatea faptei comise, la numirea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești pronunțate în cauză a declarat recurs ordinar inculpatul, care, fără a invoca nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită, casarea parțială a acestora în partea stabilirii pedepsei, argumentând că instanțele de fond eronat au stabilit că dînsul a săvârșit infracțiunea de huliganism avînd antecedente penale nestinse, deoarece la data săvârșirii acestei infracțiuni (04 octombrie 2014) decizia Curții de Apel Chișinău

din 11 septembrie 2014 nu devenise definitivă, aceasta fiind pronunțată integral la 10 octombrie 2014.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit pct.14.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, una din chestiunile de drept pe care trebuie să le soluționeze instanța de apel este: dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just.

Cu toate că inculpatul în recursul declarat nu a făcut trimitere la vre-un temei de drept concret din cele stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul reține că, argumentele invocate se cuprind în temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

Conform acestei norme procesuale, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul constată, că infracțiunea de comiterea căreia Budeanu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat (art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal) prevede pedeapsa cu amendă de la 400 la 1000 unități convenționale și închisoare de pînă la 5 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Prin urmare, instanța de fond ținînd cont de faptul că cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, călăuzindu-se de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect i-a stabilit pedeapsa de 1 an și 8 luni închisoare, care se încadrează în limitele normei penale în baza căreia acesta a fost condamnat.

Argumentul invocat precum că instanțele de fond eronat i-au aplicat pedeapsa menționînd că infracțiunea a fost comisă de o persoană cu antecedente penale nestinse și greșit a stabilit starea de recidivă, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea - după executarea acesteia.

Art. 34 alin. (1) Cod penal, stipulează că se consideră recidivă comiterea uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Analizând materialele cauzei Colegiul constată, că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014 (f.d.175-176) Budeanu A. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 375 unități convenționale. Pedepsa stabilită a fost executată la 29 decembrie 2014.

Prin urmare, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune la 04.10.2014, avînd antecedente penale nestinse, deci instanțele de fond just au reținut în sarcina lui Budeanu A. starea de recidivă, și corect i-au stabilit pedeapsa călăuzindu-se de prevederile art. 82 Cod penal.

Alegațiile recurentului prin care se indică că la data săvîrșirii infracțiunii de huliganism (04.10.2016) decizia Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2014 nu devenise definitivă, deoarece a fost pronunțată integral la 10 octombrie 2014 Colegiul le respinge ca neîntemeiate, or în conformitate cu prevederile art. 466 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de judecată într-o cauză penală devin executorii la data cînd au rămas definitive.

Aliniatul (3) al aceleiași norme stipulează că hotărîrile instanței de apel rămîn definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Reieșind din cele menționate Colegiul relevă, că decizia Curții de Apel Chișinău prin care Budeanu A. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă a devenit executorie și definitivă la data pronunțării acesteia și anume 11 septembrie 2014.

Generalizînd cele menționate mai sus, instanța de recurs consideră că, în speță atît instanța de fond cît și cea de apel au respectat cerințele de motivare referitor la stabilirea categoriei și modului de executare a pedepsei, precum și au luat în considerație că anterior inculpatul pe parcursul anului 2014 a fost condamnat de 2 ori (f.d.77-78) fiindu-i aplicată de către instanțele de judecată aceeași pedeapsă – amenda, pedeapsă care, însă, nu și-a atins scopul de corectare și reeducare, prin urmare, instanțele ierarhic inferioare just au conchis că corectarea lui Budeanu Al. fără a fi izolat de societate este imposibilă.

Așadar, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrilor atacate sub aspectele invocate,

impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Budeanu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Budeanu Alexandru Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun